

SLOVENSKI NAROD.

Izjava vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike ter valja po pošti in prejemati za avstro-ogerske dežele na vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leta 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od štiritipne petit-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Up ravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Celjsko gimnazijsko vprašanje.

Sinoči, že prepozno za včerajšnji list, dobili smo z Dunaja brzoglavno poročilo, katero naznanja, kako misli vlada rešiti celjsko gimnazijsko vprašanje.

Včeraj vprejel je namreč ministerski predsednik graf Badeni v navzočnosti naučnega ministra barona Gautscha deputacijo, katero so bili izvolili slovenski zaupni močje s Spodnjega Štajerskega na svojem shodu v Celju dne 20. julija. Deputacijo sta vodila državna poslanca vitez Berks in Žičkar, v deputaciji pa so bili odvetnik dr. Hrašovec, župan Zdolšek, odvetnik dr. Rudolf, župan Roš in knjigotrac Schwenner.

V imenu deputacije je govoril dr. Hrašovec. Pojasnjeval je zahteve štajerskih Slovencev glede celjske gimnazije, povdarjaje, da je treba prav v Celju poskrbeti za slovenski gimnazijski ponk ter ministerskemu predsedniku vročil posebno spomenico v tej zadevi.

Ministerski predsednik graf B a d e n i je potem obsirneje pojasnjeval ustavnopravno in politično stran celjskega gimnazijskega vprašanja, dočim je naučni minister baron G a u t s c h pojasnjeval naučno tehnično stran celjskega vprašanja.

Iz izvajanj ministerskega predsednika in naučnega ministra je deputacija razvidela, da namerava vlada urediti celjsko gimnazijsko vprašanje tako, da poskrbi za poučevanje slovenske mladine v slovenskem jeziku, kakor doslej, nižje gimnazijske razrede, kateri bodo imeli svojega posebnega ravnatelja.

Tako naše poročilo. Vlada izjava nrs deloma zadovoljuje. Iz nje je razvidno, če tudi ni v poročilu izrecno povedano, da vlada ne misli zapustiti načelnega stališča, katero je zavzela za časa koalicijskega ministerstva, da je namreč jedino in samo v Celju primerno mesto za slovensko srednjo šolo in nikjer drugod, ker je Celje naravno središče vseh okrajev, kateri pridejo tu v poštev.

Dalje sklepamo iz izjave, da vlada ne misli na zopetno ustanovitev popolnoma

samostojne, od obstoječe velike gimnazije ločene nižje gimnazije s slovensko-nemškim učnim jezikom, ampak da hoče na veliki gimnaziji provizorno ustanovljene nižjegimnazijske slovenske razrede premeniti v definitivne razrede. Ti razredi bodo, kakor so razni poučeni listi že pred več tedni poročali, v vseh učnih zadevah neodvisni ter bodo imeli svojega posebnega ravnatelja, dočim bodo v ekonomičnih zadevah podrejeni ravnatelju velike gimnazije.

Naravno je, da nam ngaja ta uredba končno boljše, kakor povsem ločen zavod, kajti slovenska mladina se je po vsi pravici bala prestopa iz nižje gimnazije na višjo. Prestopa z jednega zavoda na drugi zavod se sploh boje tako dijaki kakor stariši, v Celju pa toliko bolj, ker je celjska višja gimnazija na silno slabem glasu kot pravi nemško-nacionalni zavod. Tesnejša zveza med slovensko nižjo in mej „nemško“ veliko gimnazijo torej ne bo na škodo slovenski mladini, ali koristna bo samo, če se poskusi, da zavlada na veliki gimnaziji bistveno drugačen duh, kakor vlada sedaj in če postane zveza še tesnejša, če se ustanove paraleleke.

Ako naj izgubi slovenska mladina strah pred višjo gimnazijo, strah, da bo moral pretrpeti preganjanja vseh vrst za kazni, ker je obiskovala nižje slovenske razrede, ako naj dobi zaupanje, da se hode ž njo v višjih razredih počeno in pravično ravnalo, potem je treba korenitih prememb v vodstvu in v osebju na višji gimnaziji. Nastaviti se morajo pravični, pošteni, vsa dijakom ne glede na narodnost, jednako usklonjeni močje, in šola bode lepo uspevala in rodila bogatega sadu.

V Ljubljani, 3. avgusta.

Sestanek slovenskih državnih poslancev omenjajo vsi avstrijski listi. Slovenski časopisi pripisujejo sestanku velik pomen ter izjavljajo, da so zahteve Slovencev upravičene in celo jako skromne. „Politik“ piše, da so bili izmed vseh strank desnice Slovenci prvi, ki so se posvetovali o situaciji. Glede zahtev, da pride na mesto novega koroškega deželnega predsednika pravičen, avstrijsko misleč in vere naslednik, pravi „Politik“, da

ne more ta zahteva imenovati niti najzagrizenejši nasprotnik Slovencev pretirane, in da bi bilo le v interesu ozdravljenja bolnih avstrijskih razmer želeto, da izvrši vlada to samo ob sebi umevno željo čim preje. Glede celjske gimnazije je zašla po svoji nerodnosti vlada sama v stisko. Mogla bi bila gimnazijo v Celju pustiti obstojati, pa si naknadni kredit brez težav izbraviti v parlamentu. Glede uravnavanja neznosnih razmer v Primorju piše „Politik“, da pride pri tem v nvaženje najprej državni interes, zakaj Italija irredenta rapidno narašča in zadnji čas je, da ozdravi vlada od svoje boleznati ter neha molčati k zatiranju zvestih Jugoslovanov. — Slično pišejo drugi češki, vsi hrvaški in poljski listi. Močno zbedel pa je sestanek nemške liberalne in nacionalsocialne liste. A tudi socijalno-demokratska „Arbeiter Zeitung“, ta list avstrijskih pravičnih in za jednakoopravnost se horečih socialistov, obzira gava naše poslance in njihove sklepe z zasmehovanjem. Najhujše pa se zadira graška „Tagesspost“. Izmed vseh zahtev Slovencev ji najmanj prija ona glede koroškega namestnika. Boji se, da bi bil novi namestnik kak Winkler redivivus, ki bi „zatiral“ Nemce in „dušil“ njihova prava. Zato pa pridruža vlado, naj ne posluša Slovencev, ker to bi bilo le na škodo koroške dežele in cele države. Kdo se ne smeje?! Jezica „Tagesspost“ pa dokazuje le dvojno: prvič, da se boji „pravičnega“ naslednika koroškega namestnika, ki bi Slovencev ne zatiral ter ki ne bi davil njihovih narodnih in gospodarskih pravic; drugič, da se boji, da bi se v tem slučaju pokazalo, da živi na Koroškem še krepka veja slovenskega naroda, katere ves nemški furor ni mogel posušiti. Sestanek slovenskih poslancev ima vsekakor to posledico, da se bavijo s slovenskimi težnjami vsi avstrijski časopisi, in to nam zadošča.

Državni jezik — nemščina. „Pester Lloyd“ je prinesel iz Prage dopis, v katerem svetuje dopisnik, naj si pomaga graf Badeni iz sedanjih zmehnjav s tem, da imenuje nemščino državnim jezikom. Proti toli predrzni inštauraciji nastopa mej drugimi časopisi jako odločno tudi „Agrar Tagblatt“, pisec: Neizmerno predrznost takega predloga nadkriljuje le njena perfidnost. V vseh nenemških krogih se mora proti takemu zahtevanju protestovati,

LISTEK.

Socijalni roman.

(Spisal Pavel Mathiex.)
(Dalje.)

Coupeau je pil, da bi pozabil svojo bedo, da bi ubil dolgačas, potem je pil že iz navade in končno iz potrebe; alkohol mu je postal prav tako neobhodno potreben, kakor vsakdanji kruh, ali pa še bolj. Pijača mu je nadomeščala celo jed. Gervaise, njegova žena je pila, da bi se tolažila, da bi zamirila skibi, da bi grozo svojega strašnega položaja utopila. Rezultat je bil povsod isti: kmalu tudi ona ni mogla biti brez smrtonosnega strupa.

To je socijalni roman, ki upliva brez primerno hujše, nego vse dnevne kronike v časopisih, vse rekriminacije neslanih moralistov, bolj kakor vse zdravniške statistike.

„Assommoir“ ne slika le zla, nego razjasni tudi njega povod, in sicer ne v hladnem naštevanju dogodkov, ampak v pretresljivi, po življenju posneti sliki, katero je napravila roka moža, ki je vse ono videl, in kar je videl, tudi natanko naslikal.

„Assommoir“ je ustanovil Zolino slavo. Ko je izšla ta knjiga, obsuli so pisatelja z vsemi, le možnimi napadi, s psovskami in z žalitvami. Dolžili so Zolo, da išče škandale, da mu ugaja blato. Veliki pisatelj je pa v resnici ustvaril mojstersko delo, ki je rodilo druga; pokazal je ž njim pisateljem za bodočnost pot. Zolo so napadali kakor vsakega, ki hodi nova pota — kakor je bil napadan Viktor Hugo, ko je napovedal boj klasikom in ker mu domišljavi starokopitneži niso mogli odpustiti, da je uvedel v francoski literaturi novo strujo.

Zola je imel in ima proti sebi ves one, ki razumejo samo romane, kakoršne sta pisala n. pr. Dumas ali Feuillet: stare, večne zaljubljenosti mladib, idealnih mož in mladih deklic, ali povestice o pustolovcih, groznih junakih, pretepačih in viteških junakih.

Razameti niso hoteli nekateri, da se velškanski upliv socijalističnih idej ni mogel omejiti le na ozko polje politike, nego da je moral tudi v slovarstvu provzročiti nove struje. Na polju politike so imele nove teorije zgovorne branitelje in razlagalce, in zato je bilo povsem naravno, da so raziskovali tudi romanopisci socijalne razmere, katere so nove uke za-

krivile, raziskovali so vzroke, ki so vodili v boj mej obstoječim regimom in mej ljudstvom. . .

V sedanjem, nemirnem, mrzličnem času se pojavlja v vseh slojih človeške družbe nekaj čut plahote, tesnobe pred viharom bodočnosti; uporno kipi in vre v gnječi proletarijata, včasih in včasih se začujejo iz vrst naroda grožnje; zdi se, da se hoče lava ljudstva izliti v uničujočih rekah preko luksurijsnih mest, v katerih se srečni posestniki zabavajo ter si prirejajo hrupne slavnosti. Potem pa postane zopet vse tiho, in red so povrne; a ta mir na površju je strašnejši nego hrup, kajti pod tem navideznim mirom se čuti zatajevani erd in prikrivana togota. . .

V romanu, ki je morda njegovo najlepše delo, je naslikal Zola velika delavska središča. V „Assommoir“u je popisal delavca, katerega je pokvarila propadlost velikih mest, v „Germinalu“ pa je naslikal svet rudokopov, onih ljudij, ki prebijejo vse življenje pod zemljo, daleč od prijaznega solnca in od svobodnega zraka, ki se mučijo in trapijo po ozkih hodnikih, katerih premogasta stena grozi, da se vsak hip poderó, tam, kjer vlada dušična sopolica in kjer je vzduh pokvarjen radi plinov, vstajajočih iz nedoglednih brezdnov. (Konec prih.)

v dobi, ki je označena z močnim gibanjem na korist reformiranja ustave v smislu popolne narodne enakopravnosti; protestovati treba proti poskušanju, da bi postal § 19. drž. zakonika, ki govori o ravnopravnosti, iluzoren, pa da bi posizali Slovane za državljane druge vrste. S tem se ne bode rešilo preporno jezikovno vprašanje, ako se oficijalno deklariruje državnim jezikom nemščina, proti kateri se vsi slovanski jeziki boré za enakopravnost. Grof Badeni, dasi išče izhodov iz stisk, ne bo menda uvažil tako bedastega nasveta, ako noče, da bukne upor Slovanov na vsej črti ter ga neizogibno vrže.

V Krakovu se je vršila v saboto velika ljudska skupščina, ki je protestovala, da se Tašinski gimnaziji ne podeli pravica javnosti. Prisotni socialni demokrati so vlado in poljski klub ostro napadali. Skupščina je zahtevala enakopravnost poljskega jezika pri sodiščih, dež. uradih in šolah ter je izrekla sedanji brezbarveni in neodločni, v meglo zaviti vladi svoje nezaupanje, pa pozvala poslance Krakova, naj izstopijo iz poljskega kluba.

Izpremembe pri hrvatski deželni vladi so endotnim listom povod, da označijo iz nova svoje stališče do redanje vlade. „Obzor“ piše, da so volitve prinesle v deželni zbor toliko narodnih opozicijskih poslancev, da je vladna stranka skoro brez moči. Vlada hoče zatagadelj, da bi novi viceban opozicijo uničil in onemogočil. Ako pa je hrvatska opozicija gospodila v Pešti trn v oči, je to dokaz, da je prava in potrebna. Opozicija predstavlja idejo hrvatskega prava in narodnega principa, zato jo hoče vlada ugonobiti, prav zato pa mora biti opozicija tema složnejša in odločnejša. „Hrvatsko Pravo“ pa piše: Znano je naše stališče napram vladajočemu sistemu. Mi se borimo proti temu sistemu najbrezobzirnejše, zakaj mi stojimo na temelju hrvatskega narodnega in državnega prava, kateremu pa nasprotuje cel sistem. Za nobeno ceno ne sprejemamo tega sistema in zato smo bolj ali manj bladni proti osebam, ki morajo služiti temu sistemu.

Orijentsko in balkansko vprašanje. Srbski „Svet“, glasilo narode radikalne stranke, prinaša iz Belgrada znamenit članek. Dotika se najprej znanega predloga, ki je izšel nedavno v uglednem angleškem listu glede razdelitve Turčije. Pisatelj predloga, ki je očitno dobro informovan, zatrjuje, da je sklenjen mej Avstrijo in Rusijo tih sporazum, glede balkanskega polotoka; po tem sporazumu bi bila Avstro Ogerski stavljena svoboda širjenja do Soluna. Angleška bi se pridobila s tem, da dobi nekaj pokrajin v mali Aziji. Predlagatelj pravi, da bi se ne bilo treba pri delitvi prav nič ozirati na slovanske države na Balkanu. „Svet“ pravi, da je le nesloga balkanskih narodov kriva, da je spleh možno toli drzno preziranje Slovanov na Balkanu, in da bi le sloga zabranila prodiranje nemške Avstrije proti Solunu. „Svet“ pa tudi sporoča, da se je sklenila mej Turčijo in Rumunijo zaveza, ki ima namen, da zapreči eventualno širjenje Srbije in Bulgarije. „Svet“ misli, da je upliv rusko-francoske zveze v Carigradu zopet uničen na korist upliva trozveze, katero podpira še zveza mej Turčijo in Rumunjsko. Baš to je menda povod, da je prišel na poslansko mesto odločnejši Sinovjev, ki nastopa proti Turčiji ostreje. „Vse to je za nas balkanske Slovane, piše „Svet“, opomin, da more samo naša nesloga lajšati vseh načrtov trojne zveze, a samo naša sloga more dokazati tudi prijateljem balkanske samostalnosti in vsemu svetu, da smo balkanski narodi jedini elementi stalnega pomena na evropskem jugovstoku“.

Dopisi.

Iz ribniške doline, 1. avgusta. Poslana g. Drobniča v „Slovenca“ so obudila mnogo smeha po vsi ribniški dolini. Gospod Drobnič se jezi, da propade najbrž kot načelnik cestnega odbora, zato skuša na se obrniti občno pozornost. No, pa saj je tudi res potrebno, da ga svet nekoliko spozna. Da bi širši krogi mogli Drobničeva izvajanja v „Slovenca“ bolje razumeti, naj bodo Drobniču posvečene naslednje vrste. Naš g. Drobnič „gospodari“ kot župan že več let. Kot večletni navadni kovač čutil je kar nakrat v sebi sposobnost za — politika; pričel se je ljudem dobrikati in postal je — župan. Domačinci zaupali so mu iz početka res obilo, no sedaj razvidijo, da niso prav ravnali. Sodražica je imela v začetku Drobničevega županovanja do 4000 gld. v blagajni, v času njegovega načelovanja pa to b'li porabljeni ti tisočaki, in zdaj ima občina še novega dolga do 3800 gld. Napravil

pa ni Drobnič v tem času dosti koristnega, toda pač, nakupil je nekaj — brizgalnic. — Pred dvema letoma so bile nove volitve pred durmi, a valed Drobničevih mahinacij dovršile so se šele pred 6 meseci. Prve smo namreč ovrgli. Volitev udeležilo se je velikansko število (do 600) volilcev. Imeli smo čast, da je končno vodil volitev c. kr. okrajni komisar, in da je žandarmerija krožila dva dni po trgu. Po prvem naskoku vzeli smo Drobničevim pristašem vse podobinske zastope ter ves odbor trga Sodražica, nadalje 10 odbornikov. Propadel bi bil gotovo, ko bi ne bil uplival na ljudi kot cestni načelnik in ko bi mu ne bila priskočila na pomoč do tedaj mirna naša domača duhovščina, ter duhovščina od Sv. Gregorja in drugod, katera mu je v odločujoči bitki v pozni noči poslala na pomoč 46 volilcev iz tujih občin: Sv. Gregor, Sušje, Ribnica, Jurjevica, Nova vas, Loški potok. Ko bi Drobnič imel več moštva, odložil bi to županstvo, kajti na tako čuden način je bil na Kranjskem redkokdaj izvoljen kje župan. Ko so se volili svetovalci, volila je njegova stranka v večini samo svoje pristaše, češ: niti jeden glas se ne sme izgubiti pri volitvi cestnega odbornišstva. Toliko o tem! — Kar zadene Drobničovo priljubljenost, ni skoro človeka v naši občini, ki bi bil tako sovražen kot on. Drobnič in njegov tovariš Pakiž sta od svoje strani strašno občutljiva in čustilakomna, nasprotno pa kot dobra občinska ometa odobrujeta, da se v „Slovenca“ (Podlistek: Revolucija v Pasji vasi) pošteni občani prujejo in zasramujejo, da se grde laži o njih trosijo, ter da se jih obrekne. Oblastna sta tako, da bi po njih sodbi mogli viseti v 24 urah sleherni njihov nasprotnik na — vislicah. Kako brezobziren do svojih nasprotnikov je oseba Drobnič, razvidi se iz tega, da je kar na svojo roko, — kot župan — črnil v dolgi ovadbi našega občesposlovanega g. nadučitelja pri okrajnem šolskem svetu, češ: da — pijančnje po gostilnah; a za nekega drugega učitelja pa je baja predlagal, da naj se kar iz službe odpusti, ker je — socialen demokrat; da, celo njegovo desno roko, Primoža Pakiža, odpravil je nekoč iz svoje gostilne, ker mu ni hotel nekaj pritrditi. In tak človek kvasi nekaj o časti in trdi, da ni — oblastnež! — Nekoč poročal je g. Eadlicher o ustanovitvi Posojilnice v Sodražici ter samo dostavil: „Gospoda župana ni bilo zraven!“ To je bilo dovolj, da je poslal Drobnič dolgo Poslano v „Slovenca“, kjer je mej družim zapiral i to nezmisel: „Ako me je pa g. dopisnik nameraval s tem obrekovati, mu naznamim, da so mu občinski računi vedno na razpolago.“ Tudi iz tega se razvidi, kako se Drobnič boji vsake besede o računih. — Sedaj je izpeljati pri nas dovoljno ceste v trg. Tu on zapoveduje in kupuje svet v imenu tržkega odbora, (kateri je razun cestnega odbora jedini največ zainteresiran pri tej zgradbi), na svojo roko, ko on niti v odboru ne sedi. Ali ni to — predrzno? Ko so zadajci volile občine nove cestne odbornike, je dal Loškopotocanom častno besedo, da bode deželni odbor volil vse taiste, ki jih bodeta on in P. Pakiž predlagala, torej tudi jednega njih pristašev v Loškem potoku. Ze iz tega se razvidi, kaka domišljavost je v njem, ko misli celo gg. deželnim odbornikom zapovedovati. Kratko rečeno, Drobnič in Pakiž sta možaka, katerima ni kmalu para! Lahko Vam prerokujemo, da Drobnič ne bode s svojimi „Poslanimi“ nehal, in naj bi jih sleherni uro krpal, kajti on namerava vse, kar se o njem piše, v svoj prid uporabiti ter se ljubim pristašem „Slovenca“ pokazati kot pravcatega mučenika za dobro stvar. Delal bode s tem v „Slovenca“ za se reklamo, kajti še mu nočejo iti vsi duhovniki na limanice, kakor on hoče; nekateri ga namreč že od prej — predobro poznajo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 3. avgusta.

— (Imenovanje.) Poroča se, da je finančni tajnik pri tukajšnjem finančnem ravnateljstvu, gosp. dr. Ivan Mrak imenovan finančnim svetnikom.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) P. n. udeležniki letošnje XII. velike skupščine družbe sv. Cirila in Metoda v Škofjiloki, ki nameravajo dne 4. avgusta v Ljubljani prenočiti, in p. n. Ljubljancje, naj se ob 8. uri zvečer tega dne prijateljsko snidejo na vrtu gostilne gosp. Ferlinca pri „Zvezdi“, Vodnikov trg.

— (Poročilo) se je danes g. Josip Kuralt, pristav mestne hranilnice ljubljanske, z gosp. Josipino Jurman. Čestitamo!

— („Sokol“.) Naprošeni smo opozoriti vse člane na redovne vaje za Celjski izlet, ki bodo danes in v četrtek zvečer od 1/2 9.—1/2 10. ure, da se jih gotovo udeležé.

— (Akad. fer. društvo „Sava“) priredi svoj X. (redni) občni zbor v soboto, dne 14. avgusta t. l. Dnevni red: a) Poročilo odborovo; b) poročilo preglednikov; c) volitev odbora, dveh preglednikov in treh predsednikov častnega sode; d) določitev društvenega delovanja za bodoče leto; e) slučajnosti. Začetek ob 5. uri popoldne. Lokal: Kavarina „Narodni dom“. Gostje, posebno abiturijanti, dobro došli! — Odbor naznanja vsem Savanom, da žaluje društvo do 14. avgusta t. l. po svojem pokojnem

ustanovniku in staršini g. Janku Kersniku, notarju na Brdu. Savani pokrijejo v znak žalovanja crak in jugoslovanaki znak na čepici s „florom“.

— (Št. Jakobsko Trnovske moške podružnice sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) občni zbor dne 2. avgusta t. l. je volil naslednji odbor: Gosp. dr. Fran Papež, odvetnik in dež. poslanec, prvomestnik; g. Mavrilij Šarabon, mestni katehet, namestnik; g. Josip Pichler, umir. c. kr. okr. tajnik, zapisnikar; g. Ivan Vrhovnik župnik, blagajnik; g. Jernej Bahovec, komptuarist in g. Kar. Labajnar namestnika; zastopnika k veliki skupščini dr. Fran Papež in g. Jernej Kilar, c. kr. rač. uradnik, pregledovalca računov: g. Dragotin Žagar, dež. blagajnik in gosp. Lavoslav Belar, umirovljeni šolski voditelj.

— (Vožnja z omnibusi) se nadaljuje in se uredi tako, da bode občinstvo zadovoljno. Omnibuse je kupil od sijakarske zadrage g. Mirovt p. d. Možina, posestnik in gostilničar, in sicer za 1595 gld.

— (Z Viča) se nam piše: Za slavnost 25letnice prostovoljnega gasilnega društva Vič-Glinca dne 8. avgusta t. l. se delajo velike priprave. Razpored je določen naslednji: Na predvečer dne 7. avgusta, ob 9. uri zvečer serenada in bakljada gospodu županu. V nedeljo, 8. avgusta, ob 9. uri zbera se vsa gasilna društva na vrtu gospoda I. Trauna na Glincah, od koder odkorakajo po določenom redu točno ob 1/2 10. uri k sv. maši, katera se bo darovala pod milim nebom na Viču. Po maši spreved po vsi Vič in Glinca, ob 12. uri skupni obed v novem salonu g. I. Trauna na Glincah. Popoldan: Ob 3. uri vzprejem delegatov, iz občnega zborovanja prihajajočih, in potem skupni spreved po vasi, kjer jih pri drugem slavaloku sprejmejo dekleta v narodnih nošah, in ogovori jedna deklet gospoda našega častnega člana in predsednika zaveze krajskih gasilnih društev, gospoda Frana Daberleta, in na to okrasijo dekleta vsa društva s šopki. Potem se ustavijo vsa društva pred županovo hišo, kjer jih pozdravi gospod župan Andrej Mesesnov. Ob 4. uri velika ljudska veselica na vrtu g. J. Trauna na Glincah, kjer bode srečkanje, petje, godba, ples itd. Ob 9. uri se zažge umetelni ogenj. Vstopnina k ljudski veselici 15 kr. za osebo, društva in otroci so vstopnine prosti. Pri sprevedu in med posameznimi točkami svira slavna domžalska godba. Petje preskrbuje moški zbor viško glinške čitalnice. Društva se uljudno prosijo, da najdalje do 3. avgusta nazezanijo število udeležencev, da se pravočasno preskrbi in uredi za kosilo in banket. Za slučaj neugodnega vremena je skrbjeno.

— (Loterija.) Kmetijska podružnica v Preserji napravi 15. t. m. javno loterijo in veselico. Kmetijski govor bode imel gosp. ravnatelj c. kr. kmet. družbe G. Pirc. Pri veselici sodeluje iz prijaznosti pevsko društvo „Slavec“. Veselice se udeležijo več sosednjih društev. Posebno Ljubljancje imajo priliko se veselice udeležiti, kar se lahko s čolnom pripeljejo do Podpači, od koder je komaj 20 minut do Preserja. Veselica obeta biti zelo obiskana in zanimiva.

— (Občni zbor Ciril-Metodove družbe v Škofjiloki.) Pri koncertu sodeluje: „Kat. društvo rok. pomočnikov“, — „Bralno društvo“, — „Pevski klub“, — „Čitalnični tamburaški zbor“, — vsi v Škofjiloki, in — „domžalska godba“. Razpored: 1. Godba: „Sokolska“, koračnica. 2. Hajdrih: „Jadransko morje“, moški zbor. 3. V. G. Brož: „V slatkoj sanji“, valček, tamburanje. 4. H. Sattner: „Opomin k petju“, Laharnar: „V noči“. Mešan zbor. 5. A. Nedved: „Pozdrav“, moški zbor z bariton solo. 6. M. pl. Farkaš: „Kratak potpuri hrv. narod. pjesem“, tamburanje. 7. Dr. G. Ivavec: „Pozdrav“, Avg. Leban: „Slovo od domovine“, mešan zbor. 8. M. pl. Farkaš: „Moje milje“, maz., tamburanje. 9. F. S. Vilhar: „Slovenec in Hrvat“, moški zbor. 10. Godba: „Koračnica“. Mej posameznimi točkami in pri koncertu sledeči prosti zabavi svirala bo domžalska godba.

— (Iz Ribnice) se nam piše: Dne 30. julija obiskal je našo, valed elementarne nezgode zelo opustošeno dolino gosp. deželni predsednik, baron Hein. — Na kolodvoru sprejeli so ga gospodje: okr. glavar dr. pl. Toman, župan Ribniški z deputacijo občinskega odbora, c. kr. davkarski, duhovščina in orožniki. Po pozdravu peljal se je gosp. dež. predsednik v trg, ogledal si lepo župnijsko cerkev, potem se pa v spremstvu g. okr. glavarja in Ribniškega župana odpeljal proti Zlebiču in Siamiku. Pregledal je natanko opustošeno polje ter se lahko sam prepričal, da je škoda velikanska. OI tod je šel v Zapotok, kjer je sedaj največja beda. Ne le, da je pred dobrim mesecem upelnil požar skoro celo vas, jim je sedaj toča uničila vse pridelke, tako da so reveži v pravem pomenu besede: brez hrane in strehe! Takaj pričakoval je občinski zastop Sodražki gospoda dež. predsednika in šli so potem vsi v Sodražico, odkoder se je gosp. dež. predsednik odpeljal proti Blokam in Rakeku. Nadejamo se, da bode državna podpora naši lepi dolini izdatna.

— (Mestna hranilnica v Novem mestu.) V mesecu juliju 1897 je 206 strank vložilo 24 061 gld. 4 kr., 98 strank vzdignilo 13 623 gld. 10 kr., torej več vložilo 10 437 gld. 94 kr., 8 posojil se je iz-

plačalo 5300 gld., stanje ulog 388.177 gld. 33 $\frac{1}{2}$ kr., denarni promet 60 433 gld. 70 kr.

— (Iz Mokronoga) se nam piše: V načelstvo podružnice sv. Cirila in Metoda za Mokronog in okolico so bili na letošnjem občnem zboru za dvanajsto društveno leto izvoljeni sledeči gospodje: 1. Stanko Pirnat, c. kr. notar, načelnikom; 2. Josip Pogačar, c. kr. kancelist, načelnika namestnikom; 3. Jože Rohrmann, not. kand., tajnikom; 4. Jernej Ravnikar, nadučitelj, tajnika namestnikom; 5. Edmund Bohinec, učitelj, blagajnikom; 6. Jernej Šbil, trgovec, blagajnika namestnikom.

— (Zakup mitnic.) Od 1. januarja 1898. l. naprej se bode pobiranje pristojbin pri dveh, na predlagi zakona s dne 26. avgusta 1891. l. drž. zak. št. 140 urejenih cestnih mitnicah na Kranjskem potem javne dražbe v zakup oddalo. Dotični razglas je bil objavljen v tiskopisnem uradnem listu. Ker se bode pri dražbi vsaka posamezna mitnica zase kot poseben zakupen predmet izklicovala, ter dražba v neposredni bližini mitnic vršila, in je vsakemu tudi manj imovitemu prilika dana, se dražbe z uspehom udeležiti, opozarjamo na to občine, v katerih so mitnice postavljene, kmetovalce, posestnike in velike obrtnike mitnškega kraja, katerim so zagotovljena v dražbenih pogojih važna olajšila, kakor tudi v drugem obziru marsikatera prednost pred drugimi udeležniki.

— (Zaveza slovenskih učiteljskih društev.) Za „Zavezo“ koncert v Celju dne 4. avgusta je določen naslednji vspev: 1. Dr. G. Ipavic: „Zaveza“. Utrženo zbor s spremljevanjem. 2. F. Vogl: „Cigani“. Moški zbor s tenor solo, poje g. A. Stefancič. 3. Godba. 4. A. Foerster: „Ljubica“. Mešan zbor. 5. A. Askerc: „Vojakova revesta“. Deklamuje gđc. A. Osana. 6. „Na Nehaju gradu“. Moški zbor z bariton solo. Poje g. F. Grajand. 7. a) Men delsohn: Andante. b) Paganini: Motto per se. Svira na gosli g. F. Srebrnik, na glasoviru spremlja g. J. Pavlič. 8. A. Foerster: „Kitica slovenskih narodnih pesni“. Šestereglasen mešan zbor. 9. D. Jenko: „Na moru“. Moški zbor. 10. Godba. 11. A. Foerster: „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesni“. Mešan zbor s soli, četverospevi in spremljevanjem. Vstopnina: Sedež na balkonu: I. vrsta 1 gld., II. vrsta 80 kr. V prtilju: I. vrsta 1 gld., II. vrsta 80 kr., III. vrsta 50 kr. Stojišča 30 kr. Čisti dobiček je namenjen „Učiteljskemu konviktu“ v Ljubljani.

— (Slavnost otvoritve „Narodnega doma“ v Celju in blagoslovljenja zastave „Celjskega šokola“.) Vspored za večer dne 7. avgusta 1897: 1. Smetana: Koračnica iz opere „Prodana nevesta“. 2. A. Faustek: Prolog. Govori gosp. režiser R. Iemann. 3. I. pl. Zajc: „Istocna zora“. Velika glasbena kantata. 4. Gledališka predstava: „V Diogenovem sodu“. Vezelo igra v jednem dejanji. Češki spisatelj Jaroslav Vrchlicky, poslovenil Fran Gestrin. Režiser g. R. Iemann. Osebe: Aleksander Veliki g. Verovšek; Parmenij, njegov vojvoda in prijatelj g. Lovšin; Diogen g. režiser Iemann; Eutihid g. Perdan. Melisa gđca. Slavčeva. Vojaki iz Aleksandrovega spremstva. Godi se koncem leta 329 pred Kr. Začetek ob 8. uri zvečer. 5. Čerin: „Domu“. Moški zbor. Poje slavno pevsko društvo „Slavec“ iz Ljubljane. 6. a) Dr. G. Ipavic: „Savska“. Četverospjev; b) Bendi: „Rožica“. Četverospjev. Poje sl. kvartet „Lirija“ iz Ljubljane. 7. a) St. Pirnat: „Žalost“. Osmereglasen mešan zbor, in b) A. Foerster: „Kitica“. Mešan zbor. Poje slavno mešan zbor iz St. Jurja na južni belez. 8. I. pl. Zajc: „Graničari“. Ouvertura. 9. Eilenberg: „Car in carica“. Valček. 10. Dr. G. Ipavic: „Domovina“. Duet za krilorog in eufonium. 11. Grassé: „Slavjanske pesmi“. Potpourri. 12. H. Volarič: „Domovina“. Moški zbor s tenor- in bariton samospavom ter s spremljevanjem orkestra. Poje slavno pevsko društvo „Slavec“ iz Ljubljane. Vstopnina v dvorani 1 krono, na balkonu 30 kr.

— (Iz celjske okolice.) Ni je skoro številke kaknega slovenskega lista, v katerih bi se ne poročale razne krivice, razne nasilnosti naših celjskih „Nemcev“ proti nam Slovincem. Vedno bolj in bolj čutimo potrebo, da se premene celjske razmere. Ne da se tajiti, da smo dosegli tu v Celju že marsikak lep uspeh, da vidno napredujemo, a v zvezi temu ni dosti upanja, da pridemo po tej poti do zaželenega cilja, da nemškega zmaja v Celju ukrotimo. Začeti nam je drugače. Naša moč ni v mestu, nego zunaj mesta, v bližnji in daljni okolici. To tako vrlo narodno okolice moramo še bolj ko zdaj disciplinirati, iz te morame napraviti trdno postojanko. Še le potem, kadar bodo bližnji in daljni okoličani dobro vedeli in tudi hoteli vedeti ločiti prijatelja od nasprotnika ter to spoznanje tudi praktično izvajali, še le tedaj utihne „divja gonja“ zoper Slovence, še le tedaj utihne cinični zasmeh naših naporov, še le tedaj prestane „slučajno“ metanje lesnikov po narodnjakih šele tedaj bo zmaga naša. A kako to početi? Naše mnenje je, da se ustanovi za celjsko okolico, (vi je sedaj tako zapuščen!) politično bralno društvo. To društvo, kaj bi imelo v „Narodnem domu“ svojo posebno bralno sobo, kjer bi društveniki brali časnike ter si izposojevali knjige. Vsak mesec pa naj bi društvo napravilo kak šod zunaj mesta, zdaj v Hudinji, zdaj v Babnem, Trnovljah, Teharjih, Lokrovcu, v Levcu itd. itd., kjer bi se ljudstvo počelo ter se mu razmere celjskega mesta razjas-

njevale. Tako govorjene navduševalne in podučljive besede imele bi stokrat več uspeha, kakor najlepši članki po naši časnikih, kakor najduhovitejši govori naših poslancev. Pri takih shodih (in če bi ne bilo več kot 20 poslušalcev) kazali bi se zbranemu ljudstvu naših ljubeznivi celjski nemški trgovci in obrtniki v njih delu in nehanju, kako sovražijo vsr, kar po slovenstvu diši, le slovenskega denarja ne. In pravi čudež bi bil, ko bi se ljudstvo ne vzdramilo ter začelo tem našim nasprotnikom obračati hrbet. Vzemite potem celjskim nemčurjem za služek iz slovenskih rok, pa boste videli, kako polblevni, kako ponižni bodo postali do malega vsi, če zdaj še tako ponosno glavo po konci nosijo. — Seveda je na drugi strani treba, da tudi naši slovenski trgovci in obrtniki storijo svojo dolžnost, da nam dajo dobro blago po kolikor mogoče nizki ceni, da bodo vender utihnile pritožbe „pri Slovincu je vse dražje (ali pa slabše) kakor pri Nemcu“. Kateri naših obrtnikov ali trgovcev ne bode v tem oziru storil svoje dolžnosti, na tistega se ni treba ozirati, če bi se drugače še tako narodnega štilil; taki ljudje nam več škodujejo, kakor koristijo. Kako lep izgled nam dajejo goriški Slovinci, ki žive v mnogo neugodnejših razmerah kakor mi! V kratkem času ugnali so Lahe v kozji rog, in bi mi teh celjskih kričočev ne mogli? Toraj hitro na delo, vi Celjani, razdelite si delo in ugoden uspeh vam ne izostane, vam in narodu v čast in korist!

— (Žrtve narodnega mišljenja.) Dne 2. t. m. vršila se je v Trstu zopet jedna tistih pretužnih obravnav, katerih je bilo zadnji čas že vse polno: obravnava proti slovenskim rodoljubom, kateri so povodom državnozbožskih volitev grešili proti veljavnim zakonom. Na zatoženi klopi so bili Grojci. Obsojeni so bili: Anton Berca p. d. Bala na 4 mesece, Miha Kalc p. d. Slavo na 3 mesece, Iv. Kalc p. d. Lovretov na 6 tednov, Jos. Mikovič na 2 mesece, Blaž Kalc p. d. Godec na 1 mesec. Obtožence je zagovarjal dr. Rybač.

— (Razpisane službe.) Na petrazredni ljudski šoli v Postojni četrto učno mesto s plačo 500 gld. S to službo bi se tudi lahko združil posebi organizirani in kantonja v postojnski dekanski župnijski cerkvi, s katerim je združen dohodek nad 200 gld. na leto. Prošnje do 16. avgusta okr. šol. svetu v Postojni. — Na trirazrednici v Višnjigori drugo učno mesto z dohodki III. plač. razreda. Prošnje do 20. avgusta okr. šolskemu svetu v Litiji. — Na trirazrednici v Koprivniku tretje učno mesto s plačo IV. plač. razreda in prostim stanovanjem, za moško ali žensko učno moč. Prošnje do dne 20. avgusta okr. šol. svetu v Kočevju.

* (Grozna povodenj) Katastrofa, ki je zadelo Dunaj in skoro vse dežela na severu avstrijske države, je velikanska, in škoda neprecenljiva in nepopravljiva. Dunaj je proti strani Danava v veliki nevarnosti. Voda v Dunavu je že 5 metrov 30 cm nad normalom, a še vedno narašča. Za v Pratu, v Benetkah je voda. Pri Tulnerfeldu je predrl Dunav v daljavi sto metrov nasp, in voda je udrla za grozno silo preko Tulaske doline, pokrivajoč polje in travnike visoko s kalnimi valovi. Vse žito in vsi pridečki so uničeni. Nasip, ki ščiti kraje Kaiser Ebersdorf, Albern in Mannswörth so v veliki nevarnosti. Ljudstvo beži iz hiš, katere stoje že globoko v vodi. S čolni se rešujejo ljudje na vse strani. V Islu ne morejo ljudje nikamor. Cesar ne more na Dunaj. Več hiš se je odu že podrlo, tako tudi v Trantessau in v Ausse. Cesar je ukazal pripeljati s čolni živeža v letovišče, kjer vlada nečuvna draginja; cesarica pa nabira osebno milodare za nesrečne kraje. Zopet se poroča iz raznih krajev na Solnograškem, Zg. Avstrijskem in Štajerskem o nesrečah. Veliko ljudij se je utopilo. Grof Badeni je sporočil prizadetim krajem, naj se obrnejo do njega za denarno pomoč. Cesar pa je ukazal iz privatne blagajne razne podpore. Mladoradski poslanci so se sešli, da se posvetujejo, kake korake store za državno pomoč. Kot kuriozum bode še omenjeno, da je trdil neki klerikalni, češko pisani list, da je povodenj „prst božji“ in „kazen božja“. Tudi naši klerikalci so govorili in pisali take gorostasnosti ob času potresa v Ljubljani. O človekoljubje, kako tuje si klerikalnim dervšem!!

* (Balon Andréjev.) Kapitan Lehman pripoveduje, da je videl v Belem morju plavati balonu podobno sivo stvar, ki je bila videti mehka, a ni bilo trupla kake živali. Kapitan misli, da so Andréjevi tovariši padli z balonom v morje. So se li rešili ali potonili, ni znano. Strokovnjaki trdijo, da se kapitan moti; zlasti Nansen pravi, da ni vrjetno, da bi priplul balon v toli kratkem času že do Belega morja.

Darila:

Uredništvu našega lista sta poslala: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Fr. Višnjikar, dež. poslanec v Ribnici, 20 kron namestu verca na kredo nepozabnega prijatelja in sošolca Janka Kersnika. — G. J. Majzelj v St. Jerneju na Dolenjskem 5 kron 26 vin., katere je darovala vesela družba v zeleni lopici na Majzeljevem vrtu pod geslom: „Na evidenje!“ Skupaj 25 kron 26 kron. Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Za nesrečnega dijaka Iv. K. na Dunaju sta nadalje doposlala: G. Fran Kolbe, poštar na Vačah 12 gold., nabrane na Vačah. — Rodbina Harambašina v Rajhsburgu 6 gld. z dostavkom: „Pa naj za duše v vica in v spomenu Janku Kersniku“. — Sveto smo takoj odposlali na dotično mesto. Živeli človekoljubni darovalci!

Brzjavke.

Dunaj 3. avgusta. „N. Fr. Presse“ in „N. Wr. Tagblatt“ prijavljata nadrobno poročilo o včerajšnji konferenci slovenske deputacije z grofom Badenijem in baronom Gautschem. Ker so se vsi Slovenci strogo držali obljubljenih diskrecije, ni nobenega dvoma, da je obelodanjeno poročilo veleoficijsko in namenoma apretirano za nemške obstrukcioniste. Po tem oficijoznem poročilu je Badeni rekel deputaciji, da je bila vlada po sklepu drž. zbora dolžna razpustiti celjsko slov. gimnazijo, ker ni kazalo, s posredovanjem gospodske zbornice poskusiti remeduro, a v proračunu dotične postavke ni bilo možno postaviti, ker vlada parlamentovih želj ne more prezreti. Vlada bi bila morala šolo koj odpraviti, a da bi učencev ne pahnila na ulico, odpravila je šolo šele konec šolskega leta. Gautsch je rekel: da je po parlamentovem sklepu bila možna le taka uredba celjske gimnazije, kakršna je v Tridentu. Definitivno uredbo more skleniti samo parlament. Mogoča bo šele, kadar se premene desolatne lokalne razmere. Glede ravnatelja velike gimnazije, katerega bi Slovenci radi odpravili, ni deputacija dosegla nobene koncesije. Dalje pravi oficijozno poročilo: Ministerski predsednik je Slovincem rahlo očital, da so zoper vladno odredbo uprizorili močno gibanje. Odgovorilo se mu je, da je to provzročila nejasnost vladnega komunikeja; vlada ni hotela jasno govoriti. Tudi zahteva, naj se doseže porazumljenje z Nemci, se zdi Slovincem neopravičena. Oni smatrajo vprašanje o celjski slovenski gimnaziji za zgolj slovensko zadevo. Da je Celje, kjer se nahaja slovenski zavod, nemško mesto, to ignorirajo. Slej ko prej upajo, da se kopira Maribor, kjer so slovenski paralelni razredi skoro samostalni. Uredbo po tridentskem vzgledu smatrajo samo za provizorij. Slovenci so odšli z zagotovilom, da jim je vlada naklonjena. Zadovoljni niso, ali pomirjeni, in ne bodo delali vladi sitnosti. — Vsled tega vladnega, skrajno nelojalnega postopanja, so člani slovenske deputacije odvezani vseh obljub, katere so dali pri rečeni konferenci, zlasti pa so odvezani obljube, da bodo varovali diskrecijo, in primorani, dati vladi primeren odgovor.

Dunaj 3. avgusta. Cesar je dovolil, da sme praški župan v znak svojega dostojanstva nositi zlato verižico okrog vratu.

Dunaj 3. avgusta. Nevarnost radi nove vode je tu in sploh na Dolenjem Avstrijskem še vedno velika; ob zgornjem teku Dunava je ni več.

Staritrg pri Ložu 3. avgusta. Danes popoldne, deset minut pred tretjo uro, je bil tukaj hud potres.

Trst 3. avgusta. Pred nekaj dnevi začeti štrajk pekov je postal nevaren. Namestnik Rinaldini je dobil poziv, naj takoj pretrga svoj dopust in naj se vrne sem. Tudi je vlada rekvirirala jeden bataljon na Notranjskem nahajajočega se pešpolka 97. Policija je aretovala 59 oseb. Štrajkujoči delavci so odposlali v Gorico, v Rovinj in v Pulj deputacije, da bi ondotni delavci ne pekli za Trst namenjenega kruha.

Praga 3. avgusta. V današnjem popoldanskem listu prijemajo „Narodni Listy“ vlado kar najostreje zaradi komunikeja, kateri je o včerajšnji avdijenciji slovenske deputacije v zadevi celjske gimnazije obelodanila v dunajskih glasilih obstrukcijskih strank. „Narodni Listy“ pravijo, da posledice tega ne izostanejo!

London 3. avgusta. Iz Aten se poroča, da se misli grški kralj odpovedati kroni, ako se upelje kontrola grških financ. Rusija posreduje.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Jurija Goršeta zemljišče v Hrastu, cenjeno 1789 gld. (v drugič), dne 6. avgusta v Črnomlju.
Antona Primca zemljišča v Dobropolju in Antona Malečkarja zemljišča v Premu, obe v drugič dne 6. avgusta v Ilirski Bistrici.
Janeza Bluta (zdaj v Ameriki) posestvo v Loki, cenjeno 3180 gld., dne 6. avgusta in 3. septembra v Črnomlju.
Stefana Klančarja posestvo v Dedniku, cenjeno 600 gld., dne 6. avgusta in 10. septembra v Velikih Laščah.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
2.	9. zvečer	733.6	18.2	brezvetr.	dež	
3.	7. zjutraj	734.4	14.7	sl. vzhod	megla	10.4
"	2. popol.	733.9	24.6	sl. jvzh.	pol obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 18.0°, za 1.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 3. avgusta 1897.

Skupni državni dolg v notah	102	gld. 10	kv.
Skupni državni dolg v srebru	102	" 20	"
Avstrijska zlata renta	123	" 30	"
Avstrijska kronska renta 4%	101	" 35	"
Ogerska zlata renta 4%	122	" 60	"
Ogerska kronska renta 4%	100	" 20	"
Avstro-ogerske bančne delnice	945	" —	"
Kreditne delnice	369	" 75	"
London vista	119	" 45	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	" 62 1/2	"
100 mark	11	" 73	"
100 frankov	9	" 51 1/2	"
Italijanski bankovci	45	" 35	"
Č. kr. oskini	5	" 63	"

Dne 2. avgusta 1897.

4% državne srečke iz 1.1854 po 250 gld.	157	gld. 50	kr.
Državne srečke iz 1.1864 po 100 gld.	188	" 50	"
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	129	" —	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	" 70	"
Kreditne srečke po 100 gld.	200	" 50	"
Ljubljanske srečke	22	" 25	"
Budolfove srečke po 10 gld.	26	" —	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	161	" 75	"
Framway-društ. volj. 170 gld. a. v.	470	" —	"
Papirnat rubelj		" 26 3/4	"

V zahvali žalujoče rodbine Kersnikove izostala je po neprimerni najiskrenjša zahvala slavnemu ognjegasnemu društvu v Dobu. Ta zadeva nam je tim bolj neljuba, ker je uprav to društvo in ta občina uživala posebne simpatije prerano umrlega rajnega. Proseči oproščenja na tem nedostatku, izrekamo tem potom svojo najiskrenjšo, najglobljo zahvalo napominamo slavnemu društvu. (1144)

Lepo stanovanje

s 3 sobami in pritliklinami se odda za november-ski termin (1140)
v Konjuški ulici št. 1 (Trnovski pristan).

Izgubila se je zlata zapestnica

s ključavnicco večera popoldne. Pošteni najditelj naj jo odda proti dobri nagradi v gostilni „Pri rožni“ v Židovskih ulicah. (1130-2)

Na prodaj so (1110-3)

I vežna in 4 sobna vrata

z vsemi pritliklinami, jako elegantna in popolno nova. — Natančneje se poizve v upravnistvu „Slov. Nar.“.

Št. 27.504.

Razglas.

(1139)

Z ozirom na tuuradni razglas z dne 24. t. m., šte. 26.167, podpisani magistrat naznanja, da je namestu gosp. arhitekta Rud. Goebela, ravnatelja krajske stavbine družbe v Ljubljani, v seji magistrnega gremija dne 30. julija za člana porote (jury) za presojevanje konkurenčnih načrtov za zgradbo „Gasilnega doma“, mestne osemrazredne dekliške šole t. r. župnišča pri sv. Jakobu v Ljubljani, izvoljen bil deželni inženir gospod Anton Klimer.

Magistrat dež. stol. mesta Ljubljane
31. dan julija 1897.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga iz Trbiča. (962-174)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Anseco, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregence, Gurk, Genova, Paris, čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 min. zjutraj osebni vlak v Trbič, Pontabell, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzenj, Marijine var, Heb, Francove var, Karlove var, Prago, Lipako. — Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbič, Pontabell, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 3 min. popoldne osebni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregence, Gurk, Genova, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzenj, Marijine var, Heb, Francove var, Karlove var, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 39 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled, (le ob nedeljah in praznikih). — Ob 7. uri 46 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiča.

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischl, Anseco, Pariza, Genova, Gurka, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 30 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genova, Gurka, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 min. zvečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lipakega, Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenja, Budejovic, Linca, Steyra, Solnograda, Beljaka, Celovec, Pontabla. — Ob 10. uri 25 min. zvečer osebni vlak iz Lesce-Bleda (le ob nedeljah in praznikih).

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 22 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 36 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 6 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 26 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 3 min. popoldne, ob 6. uri 30 min. zvečer, ob 9. uri 56 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih).

Izgubila se je

dne 2. avgusta kravatna igla z briljantom na potu od hotela „Pri slonu“ do Toenniesa.

Pošteni najditelj naj blagovoli oddati iglo proti dobri nagradi pri magistratu ali v hotelu „Pri slonu“. (1138)

Učenec

vzprejme se v trgovino z mešanim blagom gosp. Josipa Černelč-a v Št. Petru, via Poličane, Štajersko. Prednost imajo oni, ki so izvršili dva razreda gimnazije ali realke. — Natančneje se izve v upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (1142-1)

2 stanovanji

v tretjem nadstropju hiše št. 41 na Tržaški cesti (poleg Rudolfinuma) in sicer jedno proti Šubicevim ulicam takoj in drugo proti Tržaški cesti s l. novembrom, obe s tremi sobami, se odda. (1145-1)
Vpraša se pri F. Supančič-u, Rimska cesta 16.

Novo!

Parma Viktor:

Novo!

Intermezzo iz opere „Ksenija“

za glasovir.

à 2/ms. Cena 75 kr., poština 3 kr. — Dobiva se pri:

J. Giontini-ju (1133-2)

knjigarna in glasbena trgovina v Ljubljani.

Stanovanja v najem.

v Špitalskih ulicah št. 9
se odda za 1. november

6 stanovanj

vsako po 3 jako velike sobe z veliko kuhinjo, kopalno in služniško sobo in prostorno predsobo, najelegantnejše opremljeno, po primerni ceni. (1141-1)

V hiši šte. 66 na Sv. Petra cesti
odda se ceno v najem:

1.) takoj za vsako trgovino pripravna, lepa in prostorna

prodajalnica

s sobo in kletjo, eventuelno tudi gostilničarska koncesija;

2.) od 1. novembra t. l.

stanovanje

v I. nadstropju, obstoječe iz 3 sob in postranskih prostorov.

Več se poizve pri hišniku Knafflove ulice št. 4 ali pa v hiši sami. (1137-1)

Josip Kuralt
pristav mestne hranilnice ljubljanske

Josipina Kuralt roj. Turmann

poročena.

Ljubljani, dne 2. avgusta 1897. (1143)

priporoča

VIZITNICE **Národní Tiskarna**

Baraka

20 m dolga, 8 m široka, s probkovino obložena,
se takoj proda po ceni.

Povpraša naj se pri **Antonu Schuster-ju**, v **Ljubljani, Zvezdni drevored**. (1136-1)

Občno kot najboljši priznani izdelki

ovratniki, manšete in srajce

imajo našo zokonito zavarovano

l e v o v o

in se prodajajo
prodajalnicah za moško
v tu- in

M. Joss & Löwenstein,
PRAGA, VII.

m a r k o

v najboljših
modno in platneno blago
inozemstvu.

Na drobno se pri nas ne
prodaja. (641-5)